

Sygn. akt VI P 246/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 października 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Beata Young
Ławnicy:	Genowefa Miotk – Hetnerowska, Krystyna Narożańska
Protokolant:	sekr. sądowy Magdalena Paplińska

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2016 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa W. W.

przeciwko (...) w G.

o odszkodowanie, odprawę, ekwiwalent za urlop

I. zasądza od pozwanej (...) w G. na rzecz powódki W. W. kwotę 10.142,46 zł (dziesięć tysięcy sto czterdzieści dwa złote 46/100) tytułem odszkodowania za niezgodne z przepisami prawa pracy wypowiedzenie umowy o pracę wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 31.05.2016r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie powództwo o odszkodowanie oddala,

III. zasądza od pozwanej (...) w G. na rzecz powódki W. W. kwotę 6.137,76 zł. (sześć tysięcy sto trzydzieści siedem złotych 76/100) tytułem ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.08.2016r. do dnia zapłaty,

IV. postępowanie umarza w zakresie żądania odprawy emerytalnej oraz odprawy z tytułu rozwiązania stosunku pracy z przyczyn niedotyczących pracowników,

V. wyrokowi w punkcie III nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,

VI. odstępuje od obciążania pozwanego kosztami sądowymi.

Sygn. Akt VI P 246/16

UZASADNIENIE

Powódka W. W. w pozwie z dnia 27 kwietnia 2016r. wniesionym przeciwko (...)w G. wniosła o zasądzenie kwoty w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia tytułem odszkodowania za nieuzasadnione wypowiedzenie umowy o pracę wraz z ustawowymi odsetkami od rozwiązania umowy o pracę do dnia zapłaty . Ponadto wniosła o zasądzenie kosztów postępowania, w tym ewentualnych kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, wskazana przyczyna likwidacji stanowiska i ciężkiej sytuacji uczelni w wypowiedzeniu jej umowy o pracę była fikcyjna i miała na celu pozbycie się jej osoby. Powódka zatrudniona była na stanowisku dyrektora biblioteki, która działała z mocy ustawy z dnia 27 lipca 2005r. prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. 2012.572 j.t. ze zm.) oraz na podstawie Statutu pozwanej , z którego wynikało, że była jedynym, uprawnionym do pełnienia tego stanowiska pracownikiem. Powódka dalej wskazała, że kierunki działania pozwanej wskazywały na próbę pogwałcenia obowiązującego prawa o szkolnictwie wyższym, ponieważ żadna uczelnia nie może funkcjonować bez dobrze wyposażonej i zarządzanej przez pracownika biblioteki.

Pozew k. 2-3

W piśmie procesowym z dnia 10 maja 2016r. powódka określiła wartość przedmiotu sporu z tytułu kwoty żądanego odszkodowania na kwotę 10 470,06 zł.

Pismo procesowe powódki z dnia 10.05.16r. k. 18

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) w G. wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana wskazała, że rozwiązanie umowy o pracę z powódką nastąpiło w dniu 31 lipca 2016r., tj. po 20 czerwca 2016r., kiedy to powódka nabyłaby prawo do emerytury w pełnej wysokości. Wskazała, iż złożenie wypowiedzenia wcześniej było podyktowane trudną sytuacją finansową pozwanej uczelni.

Pozwana wskazała, że wypowiedzenie umowy o pracę nie miało nic wspólnego z zamiarem likwidacji uczelnianej biblioteki. Podkreśliła, że zarówno sama pozwana jak i inne uczelnie wyższe aktualnie zmagają się z wieloma trudnościami, a pozwana dodatkowo miała problemy wynikające z nieprawidłowości, których dopuściły się poprzednio kierujące i zarządzające nią osoby. Jednocześnie nadmieniła, że powódka miała możliwość zdobycia wykształcenia, m.in. nadającegogo uprawnienia do kierowania biblioteką.

Odpowiedź na pozew k. 31

W piśmie procesowym z dnia 18 lipca 2016r. powódka wskazała, iż pozwana nie uwzględniła obowiązującego prawa pracy, z art. 39 k.p., jak też poszanowania norm moralno-obyczajowych i etycznych. Dalej wskazała, że nie istnieje takie uregulowanie, które zobowiązywałoby pozwaną do rozwiązania za wypowiedzeniem umowy o pracę z powódką po nabyciu przez nią prawa do emerytury. Podkreśliła szczególną ochronę pracownika w wieku przedemerytalnym.

Pismo procesowe powódki z dnia 18 lipca 2016r. k. 48

W piśmie procesowym z dnia 12 września 2016r. powódka rozszerzyła pozew do kwoty w łącznej wysokości 16 313,76 zł wraz z odsetkami za zwłokę z tytułu niewypłacenia ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w kwocie 6 137,76 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 sierpnia 2016r. do dnia zapłaty, niewypłacenia należnej odprawy emerytalnej w kwocie 3 392,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 sierpnia 2016r. do dnia zapłaty. Ponadto wniosła o zasądzenie dodatkowej odprawy ekonomicznej (odprawy pieniężnej z tytułu rozwiązania umowy o pracę) w wysokości dwumiesięcznego wynagrodzenia w kwocie 6 784,00 zł wraz z ustawowymi liczonymi od dnia zwłoki w zapłacie do dnia zapłaty.

Pismo procesowe powódki z dnia 12 września 2016r. k. 55

Na rozprawie w dniu 5 października 2016r. powódka oświadczyła, iż cofa pozew w zakresie roszczenia o wypłacenie odprawy emerytalnej, z uwagi na jej wypłacenie przez pozwaną. Ponadto powódka cofnęła pozew w zakresie żądania odprawy na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników

Pozwany na rozprawie w dniu 5 października 2016r. uznał roszczenie w zakresie żądania ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy , ponadto strona pozwana przyznała , że wypowiedzenie umowy naruszało treść art. 39 k.p.

(protokół rozprawy k. 70-71)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy :

Powódka urodziła się w dniu (...)i z dniem 20 czerwca 2016r. nabyła prawo do emerytury.

(bezsporne)

Powódka była zatrudniona u pozwanej w okresie od 1 marca 2011r. na czas nieokreślony, początkowo na stanowisku sekretarza centrum kształcenia zawodowego i podyplomowego, następnie kierownika biura dziekanatu. Na mocy aneksu do umowy o pracę z dnia 15 listopada 2011r. zostały jej powierzone obowiązki na stanowisku kierownika akademickiego biura karier. W dniu 1 grudnia 2013r. strony zawarły umowę o pracę na czas nieokreślony, na stanowisku dyrektora biblioteki. Na mocy aneksu do umowy o pracę z dnia 1 10 2014r. powódka w drodze porozumienia stron zatrudniona została na stanowisku referenta dziekanatu.

(okoliczności niesporne - umowa o pracę z dnia 1 marca 2011r. –akta osobowe powódki, aneks do umowy o pracę z dnia 15 listopada 2011r. – akta osobowe powódki, umowa o pracę na czas nieokreślony z dnia 1 12 2013r k. 14 - akta osobowe powódki, aneks do umowy o pracę z dnia 1 10 2014r. – akta osobowe powódki)

Pismem z dnia 25 kwietnia 2016r. doręczonym powódce 26 04 2016r. pozwana rozwiązała z powódką umowę o pracę zawartą w dniu 1 grudnia 2013r. z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynąć miał w dniu 31 lipca 2016r. Jako przyczynę wypowiedzenia pozwana wskazała: planowaną likwidację stanowiska pracy oraz inne zmiany organizacyjne i trudną sytuację finansową pozwanej uczelni. W piśmie polecono , aby powódka wykorzystała należny jej urlop oraz pouczono o prawie do wniesienia odwołania do sądu .

Dowód : wypowiedzenie z dnia 25 kwietnia 2016r. k. 15

Wynagrodzenie miesięczne powódki liczone jak ekwiwalent z urlop wypoczynkowy za 3 ostatnie miesiące pracy wynosiło 3380,82 zł.

Dowód : zaświadczenie pracodawcy k. 35

W okresie zatrudnienia powódka nie wykorzystała 38 dni urlopu wypoczynkowego. Ekwiwalent z tego tytułu wynosi 6 137, 76 zł.

Okoliczność niesporna

Stan faktyczny w niniejszej sprawie był bezsporny i został ustalony na podstawie niespornych oświadczeń stron i treści dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych powódki i aktach sprawy , których treści i autentyczności strony nie kwestionowały. Treść dokumentów tych sąd ocenił na mocy art. 245 kpc , który stanowi , iż dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Sąd zważył co następuje :

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części dotyczącej żądania odszkodowania za rozwiązanie umowy o pracę oraz żądania wypłacenia ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy.

W niniejszej sprawie pozwana uznała roszczenie powoda w zakresie żądania ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy . Stosownie do art. 213 § 2 k.p.c., sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Uznanie powództwa oznacza, iż pozwana uznała za zasadne samo roszczenie powoda jak i przyznała przytoczone przez nią okoliczności, w konsekwencji wyrażając zgodę na wydanie wyroku uwzględniającego powództwo. Sąd, co do zasady, jest związany uznaniem powództwa, zatem wydaje wyrok w zakresie uznania, bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Uznanie to jest jednakże

poddawane kontroli Sądu. Sąd zważył, iż uznanie nie jest sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego, ani nie zmierza do obejścia prawa.

Stosownie do treści art. 171. § 1 kodeksu pracy w przypadku niewykorzystania przysługującego urlopu w całości lub w części z powodu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy pracownikowi przysługuje ekwiwalent pieniężny. Zasady ustalania ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy określone są natomiast w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 8 stycznia 1997r. w sprawie szczegółowych zasad udzielania urlopu wypoczynkowego, ustalania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop. (Dz. U. z dnia 9 stycznia 1997 r.) wydanego na podstawie art. 173 Kodeksu pracy, zgodnie z treścią którego § 14. Ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy, zwany dalej "ekwiwalentem", ustala się stosując zasady obowiązujące przy obliczaniu wynagrodzenia urlopowego, ze zmianami określonymi w § 15-19. § 15.

Z powyższych względów orzeczono jak w punkcie III wyroku w zakresie roszczeń o ekwiwalent za urlop wypoczynkowy na mocy art. 171§1 kodeksu pracy w związku z przepisami rozporządzenia wskazanego powyżej i art. 213 § 2 kpc. O odsetkach za opóźnienie orzeczono na mocy art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 300 k.p. od dnia następującego po dniu rozwiązania stosunku pracy.

Przechodząc do rozważań prawnych w zakresie żądanego odszkodowania za nieuzasadnione wypowiedzenie umowy o pracę, należy wskazać, iż zgodnie z art. 39 kodeksu pracy pracodawca nie może wypowiedzieć umowy o pracę pracownikowi, któremu brakuje nie więcej niż 4 lata do osiągnięcia wieku emerytalnego, jeżeli okres zatrudnienia umożliwia mu uzyskanie prawa do emerytury z osiągnięciem tego wieku. Komentowany przepis dotyczy zakazu wypowiedzania umów o pracę pracownikom w wieku przedemerytalnym. Ratio legis tego unormowania jest oczywiste. Stabilizacja stosunku pracy osób w wieku przedemerytalnym ma prowadzić do urealnienia możliwości przejścia na emeryturę. Ochrona szczególna trwałości zatrudnienia pracowników w wieku przedemerytalnym jest ochroną bezwzględna (według innego ujęcia - ochroną drugiego stopnia). Oznacza to, że **w okresie ochronnym obowiązuje zakaz składania oświadczenia woli o wypowiedzeniu**. W tym miejscu warto też wskazać wyrok z dnia 6 grudnia 2012 r. (I PK 145/12), w którym Sąd Najwyższy stwierdził, że zakaz wypowiedzania stosunku pracy "ma wymiar indywidualny i odnosi się do wieku umożliwiającego konkretnemu pracownikowi uzyskanie prawa do emerytury", przy czym "zatrudniony osiąga przewidziany wiek tylko jeden raz, a tym samym ochrona nie może być ruchoma". Oprócz osiągnięcia wieku emerytalnego drugim warunkiem koniecznym dla uzyskania ochrony przewidzianej w art. 39 k.p. jest odpowiedni staż pracy. Pracownik winien posiadać okres zatrudnienia umożliwiający mu uzyskanie prawa do emerytury wraz z osiągnięciem wieku emerytalnego. Por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 1992r., sygn. akt I PRN 19/92 : „**Zakaz przewidziany w art. 39 k.p. obowiązuje także wtedy, gdy rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło wprawdzie po osiągnięciu przez pracownika wieku emerytalnego, jednak jej wypowiedzenie dokonane zostało przez zakład pracy w czasie, gdy pracownik tego wieku jeszcze nie osiągnął**". **LEX nr 14953, PiZS 1992/9/57.**

Uznając powyższe stanowisko Sądu Najwyższego za słuszne i zasadne należy wskazać, iż powódka zawarła z pozwanym umowę o pracę na czas nieokreślony i w dniu 26 kwietnia 2016r. otrzymała wypowiedzenie umowy o pracę, tj. oświadczenie o wypowiedzeniu umowy otrzymała w okresie, kiedy objęta była ochroną przed wypowiedzeniem stosunku pracy z mocy art.39 kodeksu pracy.

Odszkodowanie przysługuje za sam fakt wadliwego wypowiedzenia, które doprowadziło do rozwiązania umowy o pracę, która rozwiązała się już po osiągnięciu przez powódkę wieku emerytalnego i po nabyciu prawa do emerytury tj. 31 07 2016r.

Z powyższych względów orzeczono jak w punkcie I wyroku na mocy art. 47¹ k.p. w zw. z art. 45 § 1 k.p. i art. 39 k.p. Odszkodowanie przysługuje w wysokości wynagrodzenia za okres wypowiedzenia, gdyż powódka była zatrudniona u strony pozwanej dłużej niż 3 lata. Fakt naruszającego przepis art. 39 k.p. wypowiedzenia umowy o pracę przyznał sam pracodawca na rozprawie w dniu 5 10 2016r.

O odsetkach za opóźnienie orzeczono na mocy art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 300 k.p. od dnia następującego po dniu doręczenia pozwu stronie pozwanej.

W pozostałym zakresie powództwo o odszkodowanie należało oddalić, albowiem powódka żądała kwoty wyższej aniżeli 3 miesięczne wynagrodzenie k. 18

Sąd umorzył postępowanie w zakresie żądania odprawy emerytalnej oraz odprawy z tytułu rozwiązania stosunku pracy z przyczyn niedotyczących pracowników z uwagi na skuteczne cofnięcie pozwu w tym zakresie przez powódkę na rozprawie w dniu 5 10 2016r. W punkcie IV sąd postępowanie umorzył w zakresie żądań odprawy emerytalnej oraz odprawy z art. 8 ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników na mocy art. 355 §1 kpc z uwagi na cofnięcie pozwu przez powódkę, czemu nie sprzeciwiła się strona pozwana. **Art. 355.** § 1kpc stanowi, iż Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Zgodnie z **art. 203.** § 1 kpc Pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku.

§ 2. Pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego.

§ 3. W razie cofnięcia pozwu poza rozprawą przewodniczący odwołuje wyznaczoną rozprawę i o cofnięciu zawiadamia pozwanego, który może w terminie dwutygodniowym złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów. Gdy skuteczność cofnięcia pozwu zależy od zgody pozwanego, niezłożenie przez niego oświadczenia w tym przedmiocie w powyższym terminie uważa się za wyrażenie zgody.

§ 4. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Sąd zważył, iż cofnięcie pozwu nie jest sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego i nie zmierza do obejścia prawa.

W pkt V wyroku Sąd na podstawie art. 333§1 pkt 2 k.p.c. nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w punkcie III z uwagi na uznanie powództwa przez stronę pozwaną.

W pkt VI wyroku Sąd wyroku odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (dz. U. tj. 2010 rok nr 90 poz. 594 z późn. zm.) z uwagi na fakt, iż strona pozwana jest placówką edukacyjną i boryka się z problemami finansowymi.